

ת"פ 33071/02/13 - מדינת ישראל נגד סאמר מוחתסב, עמאר תלחמי, פואז סמארה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33071-02-13 מדינת ישראל נ' מוחתסב(עציר) ואח'

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל

1. סאמר מוחתסב (עציר) ע"י עו"ד ראמי עותמאן
2. עמאר תלחמי (עציר)
ע"י עו"ד וסים דכור
3. פואז סמארה (עניינו הסתיים) ע"י עו"ד שלומי הברשטט

גזר דין - נאשמים מס' 1 ו- 2

רקע

נאשמים מס' 1 ו- 2 (להלן: **הנאשמים**) הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות הבאות:

נאשם מס' 1: קשר לפשע (שתי עבירות), נהיגה ללא רשיון, נהיגה ללא ביטוח, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת מכשירי פריצה, סיוע להתפרצות למקום מגורים והחזקת סכין.

נאשם מס' 2: קשר לפשע, נהיגה ללא רשיון, נהיגה ללא ביטוח, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת מכשירי פריצה, סיוע להתפרצות למקום מגורים ונהיגה בזמן פסילה.

על פי עובדות האשום הראשון, ביום 6.2.13 קשר נאשם מס' 1 יחד אחרים קשר לפרוץ לדירות מגורים. הקשר התבטא בשיחות טלפון אותן ניהל נאשם מס' 1 עם שני אנשים שזהותם אינה ידועה, מהן עולה כי אותם אנשים בצעו עבירות רכוש במהלכן גנבו מחשבים ניידים. בשיחה אחת הציע נאשם מס' 1 לבן שיחו עזרה אם יצטרך. בשתי שיחות אחרות קיבל נאשם מס' 1 עדכונים אודות מעשיהם של בני שיחו, מהם עולה, כי בכוונתם להמשיך ו"לעבוד".

בשל כך הורשע נאשם מס' 1 בעבירה של קשר לפשע.

על פי עובדות האשום השני, ביום 6.2.13 קשרו הנאשמים יחד עם נאשם מס' 3 ואדם אחר (להלן: **האחר**) קשר לפרוץ לדירת מגורים בירושלים. הארבעה הגיעו לדירה בשתי מכוניות: מכונית אחת מסוג שברולט, אשר נגנבה מס' חודשים קודם לכן, עליה הותקנו לוחיות זיהוי של מכונית אחרת. במכונית זו נהג נאשם מס' 2 ועמו נסעו נאשם מס' 3 והאחר. המכונית השניה מסוג מאזדה, בה נהג נאשם מס' 1.

בסמוך לשעה 18:20 נאשם מס' 3 והאחר פרצו לדירת מגורים ברחוב רמת הגולן 47, במטרה לגנוב ממנה רכוש. נאשמים מס' 1 ו- 2 חיכו בחוץ בתוך המכוניות. לאחר מספר דקות אסף נאשם מס' 2 במכונית השברולט את נאשם מס' 3 והאחר מחוץ לדירה והשלושה עזבו את המקום, כשבעקבותיהם נאשם מס' 1 במכונית המאזדה.

בשעה 18:34 הורו שוטרים לנאשם מס' 1 לעצור מכוניתו לבדיקה. שוטר ניגש אל המכונית בה נהג נאשם מס' 1 ואז נאשם מס' 1 ניסה להכניס ידו לכיס מעילו, אך השוטר תפס את ידו ומנע ממנו להכניס היד לכיס. בחיפוש בכיס המעיל נתפס סכין מתקבע בעל להב משונן באורך 16 ס"מ, וכן כרטיס חיוב שלא היה על שמו. בעת שנעצר, שוחח נאשם מס' 1 בטלפון עם האחר, והזהיר אותו כי יש במקום שוטרים וכי עליו לברוח.

במכונית המאזדה נתפסו כפפות, פנס וסכין חיתוך.

לאחר מכן נעצרה מכונית השברולט בה נהג נאשם מס' 2. במכונית השברולט נתפסו מברגים, אולר, מוט פריצה ("לום"), כפפה ושרשרת, אשר נגנבה בהתפרצות לדירת מגורים ברמת גן באותו היום בסמוך לשעה 12:30.

רשיון הנהיגה של נאשם מס' 1 פקע ביולי 2003. נאשם מס' 2 מעולם לא הוציא רשיון נהיגה, והיה בפסילה מלנהוג ביום הארוע בשל גזר דין שניתן נגדו. כמו כן, לשתי המכוניות בהן נהגו הנאשמים לא היו פוליסות ביטוח חובה תקפות.

בשל כל אלה הורשעו הנאשמים בעבירות של קשר לפשע, נהיגה ללא רשיון, נהיגה ללא ביטוח, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת מכשירי פריצה וסיוע להתפרצות למקום מגורים. נאשם מס' 1 הורשע גם בעבירה של החזקת סכין ונאשם מס' 2 הורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

בכתב האשום יוחסה לנאשמים עבירה של התפרצות לדירה מגורים (כמבצעים עיקריים) וכן יתר העבירות המפורטות למעלה. הודאת הנאשמים באה במסגרת הסדר דינו, בו הודו הנאשמים במלוא העובדות שיוחסו להם בכתב האשום, תוך הסתייגות כי העובדות מקימות רק עבירה של סיוע להתפרצות וכן את יתר העבירות המפורטות למעלה, והמאשימה הסתפקה בהודאתם מבלי לטעון כי המעשים מהווים ביצוע עיקרי של עבירת ההתפרצות. לא היתה הסכמה בין הצדדים בענין העונש.

נאשם מס' 3 צירף התיק לתיק אחר אשר התנהל נגדו בבית משפט השלום בתל אביב (ת"פ 45689-11-12) ועניינו הסתיים. אתייחס לגזר דינו בהמשך.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה שם בטעונו לפני דגש על התחכום שבמעשיהם של הנאשמים, על העובדה שמספר עבריינים חברו יחדיו לשם ביצוע העבירות ועל הפגיעה בערכים המוגנים אשר נגרמה כתוצאה מביצוע העבירות. לשיטתו, אמנם השניים סיעו להתפרצות לדירה ולא היו מבצעים עיקריים, אך לטענתו בסיוע שגובל בביצוע עיקרי. כמו כן הפנה ב"כ המאשימה להרשעותיהם הקודמות של הנאשמים. לאור זאת ביקש להשית על הנאשמים עונשי מאסר משמעותיים, ברף הגבוה של מתחם הענישה. כן ביקש לפסוק פיצוי לנפגעי העבירה ופסילה מלנהוג ברכב.

ב"כ נאשם מס' 1 שם דגש על הודאתו, אשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי, על העובדה שהרשעתו הקודמת היא בשל עבירה משנת 1996, על נסיבות חייו, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ועל העובדה שנפגע בתאונת דרכים קשה ונגרמה לו נכות בדרגה של 75%. עוד התייחס לענשו של נאשם מס' 3, אשר נדון לעונש של 36 חודשי מאסר, בגין

ביצוע עיקרי של ההתפרצות מושא האשום השני, ביצוע עיקרי של התפרצות נוספת ושהיה בלתי חוקית בישראל והתחזות כאחר.

לאור אלה ביקש להשית עונש שיחפוף את תקופת מעצרו הארוכה של נאשם מס' 1 ושעיקרו צופה פני עתיד.

נאשם מס' 1 אמר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ומצטער עליהם וכי למד לקחו.

ב"כ נאשם מס' 2 שם דגש על הודאתו, אשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי ועל היותו מפרנסם של אחייניו, אשר אביהם נפטר בגיל צעיר. לענין העבירות טען, כי המעשים נמצאים ברף הנמוך של עבירת הסיוע. לאור אלה ביקש גם הוא להשית עונש שיחפוף את תקופת מעצרו של נאשם.

מתחם העונש ההולם

אחלק את הדיון במתחם העונש ההולם לפי האשומים. כמו כן, אתייחס בנפרד לעבירת החזקת הסכין בה הורשע נאשם מס' 1 ועבירות התעבורה בהן הורשעו שני הנאשמים.

אשום ראשון

עובדותיו של האשום הראשון, ככל שהן נוגעות לנאשם מס' 1, אינן מפרטות מה חלקו בהתפרצויות אותן ביצעו בני שיחו, והאם יש לו ענין בביצוען. המעשים המיוחסים לנאשם מס' 1, על פי העובדות שבכתב האשום, מתמצים בקבלת עדכונים והצעת עזרה כללית ולא מחייבת.

על פי עובדות כתב האשום בהן הודה נאשם מס' 1, הקשר בו היה מעורב היה לפרוץ לדירות מגורים, וזהו הערך החברתי המוגן. נראה, מתוך השיחות שצוטטו בכתב האשום, כי בני שיחו של נאשם מס' 1 אכן פרצו לדירות מגורים - כך שהיתה פגיעה באותו ערך. עם זאת, קשה להצביע על תרומה של נאשם מס' 1 לקידום הקשר או לביצוע ההתפרצויות ומכאן - שקשה להצביע על הפגיעה אותה פגע בערך המוגן.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם אישום זה נע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל.

אישום שני

סיוע להתפרצות ועבירות נלוות

שני הנאשמים סייעו לשנים אחרים להתפרץ לדירת מגורים ועברו עבירות נלוות, של קשר לפשע והחזקת כלי פריצה. מעובדותיו של כתב האישום עולה, כי להתפרצות קדם תכנון, והמבצעים הצטיידו בכלי רכב, ובהם מכונית גנובה וכלי פריצה, והמעורבים השונים פעלו בחלוקת עבודה ברורה, בה נאשם מס' 3 והאחר התפרצו לדירה, נאשם מס' 1 תצפת ונהג במכונית נפרדת ונאשם מס' 2 הסיע את נאשם מס' 3 והאחר אל הדירה אליה התפרצו ואסף אותם ממנה לאחר ההתפרצות.

אכן, הנאשמים הודו והורשעו בכך שסייעו להתפרצות. עם זאת, השניים נכחו בזירת העבירה והיו מודעים לפרטי התכנית לפרוץ לדירה. לפיכך יש טעם בטענת ב"כ המאשימה כי מדובר בסיוע הנמצא ברף הגבוה, קרוב לבצוע עקרי. ר' למשל ע"פ 1874-04-12. עם זאת, בקביעת מתחם העונש אתן משקל ממשי לכך שהשניים היו במעגל השני, ולא התפרצו

לדירה בפועל, ולכך שהמאשימה קבלה הטענה שמדובר בסיוע בלבד.

כן אתן משקל ממשי למתחם העונש אשר נקבע ביחס לנאשם מס' 3, אשר הורשע כמבצע עקרי של עבירת ההתפרצות, אך לא הורשע בעבירות הנלוות של קשר לפשע והחזקת כלי פריצה. בעניינו נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל 36 חודשי מאסר בפועל. נאשם מס' 3 הורשע גם בשהיה בלתי חוקית בישראל, אך נגזר עליו עונש נפרד בגין אישומים אלו.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את עבירות הקשר לפשע, החזקת כלי פריצה והסיוע להתפרצות נע בין 8 חודשי מאסר ל 24 חודשי מאסר.

החזקת רכוש חשוד כגנוב

נאשם מס' 1 החזיק בעת שנעצר כרטיס חיוב אשר אינו שייך לו ויש עליו חשד סביר שהוא גנוב. בנסיבות הענין עבירה זו נבלעת ביתר העבירות.

נאשם מס' 2 נהג במכונית אשר נגנבה מס' חודשים קודם לכן, עליה הורכבו לוחיות רישוי מזויפות, ואשר היתה בה שרשרת אשר נגנבה מספר שעות קודם לכן בהתפרצות לדירת מגורים, מבלי שהיה בידו להוכיח כי קבלם כדין. מתחם העונש ההולם עבירה זו נע בין מאסר מותנה לשלושה חודשי מאסר בפועל.

עבירות התעבורה

שני הנאשמים נהגו ללא רישיון. לנאשם מס' 1 היה בעבר רישיון אשר פגע כעשר שנים קודם למעצרו. נאשם מס' 2 לא הוציא מעולם רישיון. כמו כן, נאשם מס' 2 נהג תחת פסילה.

עבירות אלו אינן נבלעות בעבירות הרכוש אלא מנותקות מהן ועל כן אקבע מתחם עונש נפרד. מתחם העונש ההולם נהיגה ללא רישיון נע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל. העונש ההולם נהיגה בפסילה נע בין מאסר קצר בפועל לשנת מאסר בפועל.

החזקת סכין - נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 סייע להתפרצות לדירת מגורים ועבר עבירות נלוות כשהוא מזוין בסכין. נסיון החיים מלמד, כי עבירות רכוש בכלל, והתפרצויות לדירות מגורים בפרט, עלולות לגלוש לאלימות קשה, מקום שהעברין מופתע על ידי בעל הדירה או שוטרים. תעיד על כך העובדה, כי כאשר עוכב נאשם מס' 1 לבדיקה על ידי שוטר, היא ניסה להכניס ידו לכיס בו היה הסכין. אני ער לעובדה, כי הנאשם לא הוציא הסכין ולא ניסה לעשות בו כל שימוש. עם זאת, עצם החזקת הסכין יצרה פוטנציאל ממשי כי יעשה כן.

אדגיש, כי אינני גוזר דינו של נאשם מס' 1 בהסתמך על הנחות והשערות ביחס לשימוש אותו התכוון לעשות בסכין (שאו היה ענשו חמור במידה ניכרת מהעונש אותו אגזור עליו בסופו של יום). עם זאת, עצם המצאותו של סכין בידי משתתף בארוע עברייני עלולה להביא לתוצאות קשות - וכבר היו דברים מעולם. כמו כן, ידועים ארועים לא מעטים, בהם ויכוח או קטטה על ענין של מה בכך הסתיימו בתוצאה טרגית, בשל כך שאחד הצדדים לאותו ויכוח היה מזוין בסכין.

חמרתה של עבירת החזקת הסכין היא, שהיא עבירה "פותרת שער" למגוון עבירות אלימות קשות. הערך המוגן אשר נפגע בשל עבירת החזקת סכין, הוא הערך החשוב מכל, שלמות הגוף וקדושת חיים. קו ישר ועקוב מדם מחבר בין עבירה זו ובין החמורות שבעבירות שבחוק העונשין. לפיכך, מדיניות ענשית נכונה אמורה לבטא את הפוטנציאל הקטלני הטמון בעבירה זו והצורך החיוני למנעה. ככל שיורתעו אנשים מלצאת מפתח ביתם עם סכין, כך ימעטו קרבנות נוספים. לא בכדי קבע המחוקק בצדה של עבירה זו עונש מקסימלי של חמש שנות מאסר.

לאור זאת, פסיקה עקבית קובעת, כי ככלל יש להטיל בגין עבירת החזקת סכין, גם כעבירה יחידה, עונש של מאסר ממש, למעט במקרים חריגים. ר' למשל האמור בע"פ 242/07, אובלימוב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"ואכן אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילויה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

באותו מקרה אושר גזר דין של תשעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת סכין ללא עבירה נלווית.

ר' גם דברי בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 5953-03-09, אבו לשין נ' מדינת ישראל

לא מצאנו עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר.

ר' כמו כן רע"פ 2932/08, מרגאן נ' מדינת ישראל ורע"פ 9400/08, מועתז נ' מדינת ישראל, שם אושרו גזרי דין של מאסר בפועל לשני נאשמים, צעירים ללא הרשעות קודמות, אשר הורשעו בעבירה של החזקת סכין בלבד וכן ע"פ (חיפה) 31988-06-10, גטהון נ' מדינת ישראל והפסיקה המצוטטת בו.

הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר על אדם היוצא מביתו בכוונה לבצע עבירת רכוש. אדם זה מצטייד בסכין תוך שהוא צופה מראש, כי קיימת אפשרות ממשית שבסופו של דבר יעשה בו שימוש. משכך, שיקול ההרתעה מקבל משקל מוגבר.

לאור כל האמור למעלה, מתחם העונש ההולם את עבירת החזקת הסכין במהלך ביצוע עבירת רכוש כמתואר למעלה, נע בין חצי שנה מאסר בפועל ועד שנתיים מאסר בפועל.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

נתונים הנוגעים לשני הנאשמים

שני הנאשמים הודו במיוחס להם בכתב האשום. כתב האשום מנה לא פחות מ- 56 עדי תביעה - ומכאן שהודאתם הביאה לחסכון משמעותי ביותר בזמן שיפוטי (וזאת גם אם חלק מהעדים נגע לאשום השלישי, אשר אינו קשור לנאשמים).

כמו כן, יש בהודאה כדי ללמד על הפנמה של הפסול שבמעשים. במיוחד דברים אמורים בכך שהנאשמים הודו ללא התחייבות מצד המאשימה לעמדה עונשית, וכאשר הרווח היחיד אשר צמח לנאשמים מן ההודאה הוא הפחתת סעיף החיקוק של התפרצות לדירת מגורים לסיוע להתפרצות.

לאור אלה, אתן בקביעת העונש בתוך המתחם משקל משמעותי ביותר להודאת הנאשמים.

הנאשם השלישי בכתב האשום נדון בגין חלקו באישום השני, כמבצע עיקרי, ובגין אישום נוסף של התפרצות לדירת מגורים ונסיון גניבה, לעונש של 30 חודשי מאסר, ולעונש מצטבר של 6 חודשי מאסר בגין שהיה בלתי חוקית בישראל בעת ביצוע העבירות. לחובתו של נאשם מס' 3 מספר הרשעות קודמות, ובהן שלוש עבירות של התפרצות לדירת מגורים, מספר עבירות של שהיה בישראל שלא כדין ועוד, בגין נידון לארבעה מאסרים בפועל, לתקופות של מספר חודשים כל אחת. בקביעת ענשיהם של הנאשמים בתוך המתחם, אביא בחשבון את העונשים אשר נגזרו על נאשם זה.

נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 יליד 1976. בשנת 1996 עבר עבירה של פירוק חלקי רכב, בגינה נדון למאסר מותנה וקנס. בשנת 1994 נדון ל 30 חודשי מאסר בגין עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והצתת רכב.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי בשנת 2004 נפגע בתאונת דרכים קשה ונגרמה לו נכות בשיעור 62%. ביחס לעבירות עלה, כי מקבל עליהן אחריות חלקית, ולטענתו לא תכנן הפריצות אלא נגרר אחרי חברים. להערכת שירות המבחן, נאשם מס' 1 עלול לפעול באופן עברייני תחת לחץ ומצוקה ומתקשה להציב לעצמו גבולות.

עם זאת להערכת השירות, לנאשם מס' 1 שאיפות לתפקוד נורמטיבי ולהקמת משפחה.

המלצת השירות היא להשית על נאשם מס' 1 מאסר בפועל, כעונש מציב גבולות.

נתוניו האישיים של נאשם מס' 1 וכן הנתונים הכללים הנגועים לתיק זה, ממקמים את נאשם מס' 1 בצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם. עם זאת, עבירת החזקת הסכין מחמירה מצבו במידה ניכרת.

נאשם מס' 2

נאשם מס' 2 יליד 1979. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 1997, בהיותו קטין, עבר עבירות של שמוש ברכב ללא רשות, נהיגה ללא רשיון והפרעה לשוטר.

בשנת 2000 עבר עבירות של שוד מזוין וקשר לפשע, בגין נדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2001 עבר עבירות של זיוף, נסיון לקבלת דבר במרמה וגניבה.

בשנת 2002 עבר עבירות תקיפה וגרימת חבלה, בגין נדון לשנת מאסר בפועל.

בשנת 2003 עבר עבירות גניבה, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית, בגין נדון ל- 6 חודשי מאסר.

בשנת 2007 הורשע בשורת עבירות ובהן שתי התפרצויות לבתי עסק, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, תקיפת שוטר, איומים, הפרת הוראה חוקית ועוד, בגין נדון למאסר בפועל של 42 חודש. ולפסילת רשיון נהיגה למשך חמש שנים.

לכאורה, עברו המכביד של נאשם מס' 2 היה אמור להביא לכך שענשו יהיה בצדו העליון של מתחם העונש ההולם. עם זאת, לנוכח המשקל המשמעותי אותו אני מיחס להודאתו, וכן בשים לב לעונש אשר נגזר על נאשם מס' 3, ענשו של נאשם מס' 2 יהיה במרכזו של מתחם העונש ההולם.

דין והכרעה

נאשם מס' 1

בגין האשום הראשון, אעמיד ענשו של נאשם מס' 1 על מאסר מותנה. זאת בעיקר לנוכח העובדה שעל פי כתב האשום, חלקו בקשר היה מינורי ביותר, והתמצה בקבלת עדכונים, מבלי שהוכחה תרומה שלו לגיבוש הקשר או קידום מטרותיו.

בגין עבירות הקשר, החזקת כלי הפריצה והסיוע להתפרצות מושא האשום השני, אעמיד ענשו של נאשם מס' 1 על שנת מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בגין עבירת החזקת הסכין, אעמיד ענשו של נאשם מס' 1 על שמונה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בגין עבירת הנהיגה ללא רשיון וללא ביטוח אעמיד ענשו של נאשם מס' 1 על חודש מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה למשך שנתיים.

חלק מתקופות המאסר יחפפו זו לזו וחלק יצטברו, כך שסך הכל ירצה נאשם מס' 1 עונש כולל של שבעה עשר חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

נאשם מס' 2

בגין עבירות הקשר, החזקת כלי הפריצה והסיוע להתפרצות מושא האשום השני, אעמיד ענשו של נאשם מס' 1 על ששה עשר חודשי בפועל ומאסר על תנאי.

בגין עבירת החזקת הרכוש החשוד כגנוב (המכונית והשרשרת) אעמיד ענשו של נאשם מס' 1 על חודשיים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בגין עבירת הנהיגה ללא רשיון, נהיגה בפסילה וללא ביטוח אעמיד ענשו של נאשם מס' 1 על שלושה חדשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה למשך חמש שנים.

חלק מתקופות המאסר יחפפו זו לזו וחלק יצטברו, כך שסך הכל ירצה נאשם מס' 2 עונש כולל של שמונה עשר חודשי מאסר בפועל.

פיצוי לנפגע העבירה

המאשימה עתרה לגזור על הנאשמים פיצוי לנפגעי העבירה. עם זאת, אין בכתב האשום נתונים ברורים ביחס להיקף

הנזקים שנגרמו כתוצאה מן ההתפרצות, ועל כן אמנע מהשתת פיצויים.

לפיכך גוזר על הנאשמים את הענשים הבאים

נאשם מס' 1

- א. שבעה עשר חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו, 6.2.13.
- ב. שבעה חודשי מאסר אותו לא ירצה, אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר אותו לא ירצה, אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון, קשר לפשע, החזקת סכין, החזקת כלי פריצה, נהיגה ללא רשיון או נהיגה ללא ביטוח תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. שנתיים פסילה מלנהוג ברכב מנועי, שמניינם מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. שנתיים פסילה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

נאשם מס' 2

- א. שמונה עשר חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו, 6.2.13.
- ב. תשעה חודשי מאסר אותו לא ירצה, אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר אותו לא ירצה, אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון, קשר לפשע, החזקת כלי פריצה, נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רשיון או נהיגה ללא ביטוח תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. חמש שנות פסילה מלנהוג ברכב מנועי, שמניינם מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. שנתיים פסילה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ד, 15 ינואר 2014, במעמד הצדדים.